

బిన్నా బిప్రాయాలు

“ దేవి ”

కాలేజీ ప్రాంగణములో విద్యార్థుల కోలాహలము విపరీతంగా యున్నది. ఆ రోజు కాలేజీకి సెలవు లారంభము. కొన్ని సంవత్సరాలు కలసి మెలగిన సహ పాఠకులు విడిపోయే కష్ట సమయం. రామం, రఘుపతి, బి.వి., పరీక్షలు వ్రాశారు. పాఠ్యులో చిన్న తిన్నె మీద గూర్చుని వారు ప్రాద్దుబోయ్యే దాకా ఆ కబురు, యీ కబురు జెప్పుకో మొదలెట్టారు.

“ రఘూ, ఘట్టకాసు నీకు తప్పదంటున్నారోయ్ ”

“ అంటున్నారోయ్, అనరాదు... నీ స్నేహితుని గొప్ప తనము జూడను అందరికి రంగడ్డాలు లేవు రామూ. తృటిలో గడచి పోయినదోయి విద్యార్థి జీవితము. ”

“ ముందు ప్లానేమిటో చెప్పినావుగావు ”

“ ఏ మున్నది ? మనముందు కొన్ని తరాలు, మన వెనుక మరికొన్ని తరాలు కుత్తాళ్ల ప్లానులులాగే. ఏ వృద్ధ్యోగము వెలగ బెడదామనో, సంఘసేవ జేద్దామనో, ఆదర్శ ప్రభుత్వము సెలకొల్పదామనో అనుకుంటాము. సంసార బాధ్యత యిప్పుడిప్పుడే వద్దను కుంటాము కాని, మన పెద్ద వారున్నారగా అన్ని పూహలను తల క్రిందులు జేయను ! ”

“ పెళ్లి జేసుకో బోతున్నా వన్న మాట ! మన జీవితాలలో అదొక రొటీనేగా. మరి సంపాదన విషయ మేమిటి ? సంబంధమేమైన నిశ్చయమైనదా ? ”

“ సంపాదన విషయమై మా వారింకా యేమి తేల్చలేదు. సంబంధము మట్టుకు నిశ్చయించారు. ఇప్పుడు చూడడమేమిటి. నేను పన్నిండొండ వయస్సు వాడుగా నున్నప్పటి నుంచి వారు జూస్తునే యున్నారు. ఇప్పటికి బేరము కుదిరింది. అంటే, నిశ్చయమైనది. ”

“ ఎవరా బాలిక ? ”

“ వేలు విడిచిన పేనమామ కూతురు. చూపులకు బాగానే యుంటుందట. ఇచ్చే కట్నం మా నాన్న, అమ్మ

లను ఒక సిబ్బెలో బెట్టి సరి తూచవచ్చు. మరి నీ విషయమేమిటి ?

“ ఏమి లేదు ”

“ ఏమి లేదేమిటోయ్. మీవారు నీకే దివ్య కుందరిని జూచినారు ? ”

“ మా ఆనే వారు లేరు గాబట్టి కుందరిని యెన్నుకునే భాగ్యం నాకే దక్కింది ”

“ ఇక నేం. ఏ చక్కని తారనో, ఏ కాలేజి బ్యూటీనో అన్వేషించు ”

“ బ్యూటీయో గాదో చెప్పలేను గాని నా సహపాఠి తల్లి దండ్రులనే ఆమె నిమ్మని అడుగబోతున్నా ”

“ ఎవరు రామం ? ”

“ కుభద్ర ”

“ మన కుభద్ర ? ”

“ మన కుభద్రేమిటిరా నీ తలకాయ ! మన క్లాసుమేటు కుభద్ర ”

“ అదే, అదేలే నాభావము గూడాను. కాని చూస్తు, జూస్తు నీ బ్రదుకులో యెందుకురా నీళ్లు బోసుకుంటావు ? ”

“ ఒహో నీవు ఆ చాంధసపు స్కూలుకు జెందిన వాడవంటోయ్ ! ఇలా వాదించడము మనలో ఒక అలవాటై పోయినట్లున్నది. కుభద్రను జేసుకొని మీ ఆభిప్రాయాలెంత వరకు సత్యమో దేల్చుకోవాలి. మన పెద్దవారు జేసేది మాత్రం యింతకన్న హెచ్చేమిటో నాకు తెలియదు. పెళ్లి చూపులకు బోయే వరకు కాబోయే కోడలి ముక్కూ, ముఖం అత్త మామలకు చెలియదు. వాళ్లు వీళ్లు జెప్పిన మాటలను బట్టి కంశ మర్యాద, తల్లిదండ్రుల పద్ధతులు వెలిసికొని, అట్టి ప్రత్యమ దంపతులకు జన్మించిన బిడ్డ ఆక్షరాల వారివలెనే సుగుణ సంపన్నురాలయి యుంటుందని తీర్మానించుతారు. ఇక ఆ అమ్మాయి గుణ గణములలో హెచ్చు

భిన్నా భిప్రాయాలు

తక్కువలుంటే అది చేసుకొనేవాడి అదృష్టము నాలుగు సంవత్సరాలనుంచి ఒకే కాలేజీలో చదివిన యువతిని సహచరిగా యేరుకోవడములో నేనే మనవారి కన్నా ఒక మెట్టు మెరుగనిపించుకుంటాను, ఏ మంటావ్ ?”

“ ఏమనేది ? నీ ఖర్చు కాలిపోయి నీకాబుద్ధి బుట్టింది గాని! అంత పెద్ద చదువుల వారు కొంప కాది పెట్టుకొని యుంటారటరా ? మీ నాన్న సంపాదించిన మూడైకరాలు డాబా వొక్క యేడాదిలో పూర్తి జేసుకుంటావు. నీ జీతపురాళ్లు ఆమె సరదాలకేమూలకు ?”

“ సుభద్ర యేనాడూ అట్టహాసంగా డ్రస్సు జేసికొవడము గూడనే జూడలేదు. పెళ్లి జేసుకుంటానే సహజమైన ఆమె గుణాలు ఒక్కమారు మారిపోతాయని నేను నమ్మును.”

“ రామూ, మననెట్లు మాబాగా కుదిరినదోయ్. నేనేమొకట్నాల కన్నెను జేసుకుంటున్నా. నీవేమో విద్యాధికురాలి

విభుడవౌతావు. మోహన్ సునీతిని చేసుకుంటాడట. వాల్లిద్దరే గలిసి సంఘాన్ని వుద్ధరిస్తారట ”

“ సునీతి యెవరోయ్ ”

“ మధుసూదనరావుగారి యేకైక పుత్రిక. ఆ అమ్మాయి క్విన్ మేరి కళాశాలలో బి. యస్. సి చదివినది. చూడాలి మన ముగ్గురి జీవితాల భవిష్యత్తు !”

రామం కలెక్టరాఫీసులో గుమస్తా, చీకటి బజారులో నేను వ్యాపారం జేయరాలేదు నాదంతా వెలుతురు బజారే నంటూ రఘూ, “ యేదోయ్ నీ లెక్కలు జూపు ” అంటూ మోహన్ ఒకే పూరిలో జీవించుచున్నారు. ఇళ్లు దొరకని యీ రోజుల్లో ముగ్గురొకే చోటు నివసించు చున్నారనుట పూహితీతము. ఊరు మూడు చివరలా ముగ్గురున్నారు.

(సకేపం)

(30 వ పేజీ తరువాయి)

కొద్ది రోజులకు ఆమెనళ్లు నయమవుతుంది. భర్తవచ్చి తీసుకొని పోతాడు. నడుములు కడుములు కట్టేట్లు ఊగు లాడుతూ పోతున్న బండిలో ప్రయాణంచేస్తూ ఆమె అనుకొంటుంది “ యీ బండి నా బతుకులావా యీడ్చుకొంటు పోతుంది.” పిల్లవాడికి పాలిస్తూ మగతగా తన చిన్న తనపు ఆనందజీవిత స్పృహలోకి కెడుతుంది. ఎంతో గొప్పవైన ఆ రోజులు ఆ ఆటనుంచి తన అత్తింటి కాపురముమరకు కళ్ళల్లో వరుసగా నీటితో తిరిగిపోతుంటవి. అత్త స్పృహలోకొచ్చి ఆమె భయం కరమొహాన్ని చూచేటప్పటికి భయంతో తనకు తెలీకుండానే నోట్లోంచి చిన్న ఆక్రందన వెలువడుతుంది. దాంతోకూడా పిల్లవాడు కెవ్వమంటాడు. భర్త అసహ్యంతో “ ఏమిటిది ! గొడ్డుమాదిరి ” అని అంటాడు. ఆమె అవమానంతో తలవంచుకొంటుంది.

అస్తమానమయ్యే సరికి బండి అత్తవారింటికి చేరుకొంటుంది. ఆందోళన బాస్తీఅవుతుంది. మామగారి ఈసడింపు మాటలు అత్త తుపాను వర్షము.....బండి వాకిట నిలుస్తుంది.

బండి దిగంగానే ఆమెకుకనిపించింది అత్తగారి ముఖము దాంట్లో మినుకు మినుకనే ప్రమిదలోని దీపాలవంటి కళ్ళు ఆమె జీవితంలో మరువలేదు.

అత్తగారంటుంది—“ యిన్ని రోజులు తిష్టవేశావే ! చాల తొందరగా వచ్చావ్ మహా ! ”—

మరల ఆమె రణరంగం మధ్య కొచ్చింది. ఆయితే యీ రణరంగంలో నిస్సహాయురాలామె. ఆమెతో ప్రతి ఒక్కరు ఎందుకు యుద్ధానికి తలపడతారో ఆమెకు బోధపడం లేదు. రాజులకు శేష్యవేటంటే ఎంతమక్కువో వీళ్ళకు ఆమెతో కలపడటమంటే అంతయిష్టము.

యా విధంగా భూదేవివలె తనమట్టు తాను తిరుగుతూ, తన అత్త, మామ, భర్త, ఆ యిల్లు అనబడే ప్రపంచం చుట్టు తిరుగుతూ, “ మానవ జీవి నూకేళ్ళు బ్రతుకాలి ” అనే శాస్త్రకారుల వాక్యాన్ని దగ్గరచేస్తూ తన పండొమ్మి దోసంవత్సరాన్నే తీరని వ్యాధులకుగురయి ఆ చీకటి గుహకు ఎరవుతుంది. తప్పదు.

భిన్నాభిప్రాయాలు

“ డి వి ”

[జరిగిన కథ రామం, రఘుపతి, మోహన్ అను ముగ్గురు సహాధ్యాయులు విద్యానంతరం, రఘుపతి ధనాధికురాలిని, రామం విద్యాధికురాలిని, మోహన్ సంఘ సేవాపరాయిణిని కోరి వివాహం చేసుకుంటారు ముగ్గురు సహారాలను గూర్చి యిక ముందుచదువుతాం]

రామం యిల్లు చిన్నది రెండు గదులు శుభ్రముగా అమర్చినవో టేబిలువద్ద గూర్చొని రామం, సుభద్ర ఆసీను పని చేస్తున్నారు.

“ మంచి పగ్గనలో ఆసివైంటునే సంపాదించాను సుభద్రా! నాలుగు సంవత్సరాలు దీక్షతో సేవ చేసిన నా కళ్లు తక్కువ లాభాన్ని పొందలేదు. రాత్రి పన్నెండైనది. ఈ వ్రాత కోతలలో నీ వెండుకు యిదయిపోతావు ? ”

“ ‘కాశ్యపు దాసి’ అన్నారండి పెద్దలు మన భాగ్య దేవత ప్రసాదించిన యీ గుమాస్తాగిరి వరాన్ని యిద్దరము అనుభవించిన నాడే యీనాడు మేముకోరే సమాన హక్కులను బొందినదాన నాతాను ”

“ ఇలాంటి హక్కులను గోరితే మా పురుష ప్రపంచం లెక్కకు మించినన్ని బ్రహాదించుటకు సర్వ సంసిద్ధులము దానికేమిగాని నాకొక సంశయ మప్పుడప్పుడు కలుగుతుంది సుమీ ! ”

“ ఏమిటండీ ? చెప్పదగినదేనా ? ”

“ చదువుకున్న స్త్రీలంతా నీలాగే ప్రవర్తిస్తే యీ కాకి గోల యెండుకు బుట్టించా అని—చదువుకున్న పిల్లను జేసుకుంటానంటే ‘ఓరి నీ ఖర్చుమేమిరా ?’ నీ బ్రతుకు వెండుకురా నాకనము జేస్తావు ?’ అని అంటారు ”

“ మీకు గూడ యీహితబోధ జరిగిందా ? ”

“ నాకేమైన కొమ్ము లాచ్చాయా ? ” సుభద్ర కండ్లముందు తన కాలేజి వొక్క మారు తళుక్కున మెరిసింది స్త్రీలు యెంత చదివిన వానిని జేసుకొంటే అంత గౌరవమని భావిస్తారు. పురుషులేమో యెంత చదువు తక్కువ దానిని జేసుకుంటే అంత గౌరవమని భావిస్తారు గాబోలు.

స్త్రీలకు యీ చదువు వద్దంటారు భౌతికశాస్త్రము, గణిత శాస్త్రము, స్త్రీలకేమి వుపయోగమని వాదిస్తారు స్త్రీలు యిల్లు చక్కబెట్టుకుంటే చాలదా అంటారు. ఆ వాదనలన్నీ నిజమైనవే గణిత శాస్త్రము, తదితర శాస్త్రాలు, కేవలము వుద్యోగాలిచ్చుటకే వుపకరిస్తున్నవా ? అంత కన్న ఆ విజ్ఞాన ప్రపంచమునకు యొక్కవ విలువలేదా ? మానవునియొక్క వాంఛ ఆకలి దీర్చుకొనుటయేనా ? విజ్ఞానోపార్జన ప్రతి మానవునియందు నిబిడీకృతమైన వాంఛ మానవునియొక్క తెలివి తేటలనుబట్టి వసతులను బట్టి యీ వాంఛను తృప్తి పరచుకుంటాడు ఈ వాంఛకు లింగభేదము లేదు. ఇట్టి విజ్ఞానోపార్జన భిన్న రీతులుగ నుండవచ్చును కృషి జేయవలసిన మార్గములు వేరు గావచ్చును కాని ఆ మార్గములు స్త్రీలకు పెక్కు ప్రత్యేక కళాకాలలు స్థాపించి జూపువరకు విజ్ఞాన ప్రపంచములో వీరికి గిరి శిఖరాలనందుకునే ప్రజ్ఞ నాస్తిజేసిన యెడల మానసికాభివృద్ధి వీరిలో సంకుచితమైపోదు ? చదువుకున్న స్త్రీలు డబ్బు వ్యయము జేయుదురనుట వితండవాదము. ఖర్చు జేయు వారికి చదువను బురఖా అవసరములేదు.

“ సుభద్రా, యేమిటో దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నావు ? ”

“ ఏమీ లేదండీ ”

* * *

మోహన్ ఆనాడే జీత మందుకున్నాడు “ సునీతి యివిగో జీతపురాళ్లు. ఎలా పొదుపు చేస్తావో. నీ దీపావళి చీరగూడ యీ డబ్బులోనే కొనాలి. ”

“ దీపావళి చీరేమిటండీ. సంక్రాంతి బట్టలకు కూడ దాచనూ ! కాలేజీ కోజుల్లో అన్నీ తియ్యని మాట్లాడే సునీతి జీవితము రోజూపూలపాన్పు. కోరిన వస్తువులకు కొరవే లేదా ”

భిన్నా భిప్రాయాలు

అవన్నీ ఆనాటి కిబ్బురు. ఈ వయసులో సుఖపడక పోతే ముసలివారమైన తరువాత పొందుతారూ బ్రహ్మానందం? ఇంటివద్ద పవకరాల రాబడి ఆడబడుచుల నీరెలకు సారెలకు, అల్లగారి ఖర్చులకు సరిపెట్టమనండి ఇక్కడ మనము కాణి కాణికి పిసినిగొట్టు వారిలా ఖర్చుకు భయపడుదాము ”

“అమ్మయ్యో, పూర్తి జేశావు సునీతి, యెలాగూ నీవు బి యస్. సి చదివావు? నేనేదో హోటలులో దింటూ మూడు సంవత్సరాలు గడుపుతాను. యం యస్ సి అనిపించు కుంటివా ఓ కాలేజీలో లెక్కరరువౌతావు వెలలేని రత్నాన్ని సరస్వతి దేవికి కానుక నిచ్చిన కీర్తి దక్కుతోంది నాకు ఏమంటావు లెక్కరర్జీ? ”

“చాలాంది మీ వాదాలు సీనిమాకు తైమెనది లేవండి” మోహన్ సినిమాకు బోవాల్సిందే సునీతి అలంకారము పూర్తిజేశుకొని హోటలులోకి వచ్చింది ఇంకే మంది? ఒక చిన్న వైస్య మనవచ్చు కుర్చీలనిండా వున్నార. సినిమాకు వెళ్లనివ్వక యీ గుంపు యెక్కడినుంచి వచ్చిందా అని విసుగుతో సునీతి అలాగే ద్వారమునకు జేరబడి నిలబడి పోయింది

“సునీతి, సురేంద్ర నిన్ను అదృశ్యురాలుగా నుండుటకు వొప్పకొనమని, నన్ను రికమెండు జేయ మంటున్నాడు. ఇదేమిటో కాస్త వాడిగోలవిన

“చెప్పవోయ్ సురేంద్రా ఆమె వొప్పకుంటే నాకేమి అభ్యంతరములేదు ”

“మా యూనియను ప్రారంభోత్సవము జరుప బోతున్నామండి మీరు విద్యావతులు గనుక, సంఘ సేవయనిన మీ దంపతుల కిభిమానము గనుక, మా యూనియన్ తరపున మిమ్ములను అభ్యక్షిత వహించమని వేడుకొంటున్నాను”

- “విప్లవండ్డీ సమావేశము?”
- “రేపు సాయంకాలము”
- “రేపు వుదయాన జిబుతానండి”
- “సంతోషం. నిరుత్సాహపరచకండి”

అభ్యక్షుని వేటు తేలికగా ముగిసినవి సంతోషంగా వెళ్లి పోయాడు సురేంద్ర.

“ఏం సునీతి, పాపంపాళ్ళ ప్రార్థనేమి జేస్తావు?”
 “అంతకన్నా నాకు పనియేమున్నది మరి? మొన్న మా స్త్రీల మీటింగు జరుగుతుంటే వీళ్లుజేసిన అల్లరి అంతింత గాదు నాలుగు అడిగి వెళ్లిపోమ్మని జెబుదామనుకొన్నాను గాని - రేపు మీరే చెప్పి వేయండి వీల్లేదని సీనిమా కాలస్యమై పోయినది వీళ్ళ పుణ్యమాయని ”

మరునాడు సురేంద్ర మోహన్ యింటికి వెళ్ళగానే మోహన్ వీల్లేదన్నాడు సునీతి అంగీకరించదని సురేంద్రకు తెలుసు మొన్న మొన్నటివరకు అతను, అనుచర బృందము ఆమె బండి చుట్టుజేరి ‘మిస్. వైలో’ అంటూ బండి యిల్లు జేరేవరకు మొటిగేవారు ఇంతలోనే ఆమె అవన్నీ మరచి పోయి యుంటుందా! స్థాను తారుమారైంది

“మోహన్, సుభద్ర నడిగి చూస్తాను ఆమెమంటుందో మాతో కాలేజీలో చదివింది మేము యూనియన్ల ప్రారంభోత్సవాల్లో యున్నాము గాని ఆమె యెప్పుడో దిగ్గి బుచ్చుకొన్నది ”

రామం యింటికి వెళ్ళి సురేంద్ర ‘రామం, రామం’ అంటూ కేకవేశాడు సుభద్రచూచి సహపారిని ఆహ్వానించింది.

“వచ్చిన పని మీతో నేనండి కాని రామం వుంటే యెంతో బాగుండేది ”

“ఏమిటి విషయము?” వచ్చిన పని జెప్పాడు సురేంద్ర.

“మీకభ్యంతరము లేకపోతే అఫీసుకు వెళ్లి మీవారి పర్మిషను దెస్తాను ”

“ఇదేమంత కాని పని గాబట్టి మావారి పర్మిషను గావాలి సురేంద్రబాబు? నాకు వచ్చుట కిష్టములేదు ”

“మీ అభ్యంతరము?”

“ఇవన్నీ పురుషులకు సంబంధించిన పనులని నా వూహ. మీకు కావలెనంటే ఫీస్యూచార్యులవంటి జగద్గురువులు సంఘ సేవకై జీవితాలను ధార పోసిన పురుషోత్తములు దొరకకబోరు యువతులు ప్రపంచ జ్ఞానము అట్టేలేని వారు భయపడుతు, సిగ్గుపడుతు ఆస్థానాన్ని అలంకరించడము జేసికి చెప్పండి?”

భీన్నా భి ప్రా యా లు

“పురుషులకు సంబంధించిన పనులంటూ మీరు మీటింగులలో పాలిటిక్సులూ యేమి జోక్యము కలిగించు కొనేట్లు లేదే మీకు కాలమెట్లు గడచుచున్నది? క్లబ్బుకై నా వెళ్ళుతారా?”

“క్లబ్బులంటే నాకసహ్యములేదు పదిమంజి శ్రీలు కలుసు కోవడానికి అది మంచి యేర్పాటేగాని నాకు వెళ్ళుటకు వీలుగాదు క్లబ్బు మా యింటికి రెండు మైళ్ళ దూరమున యున్నది నడిచి వెళ్ళలేను అద్దె బండియనిన పెద్ద ఖర్చు రామం జీతముతో యింత పెద్దఖర్చు వారిపై రుద్దడము నా కిష్టము లేదు

“మీరు ప్రొద్దుబుచ్చడమెలా? ఇంటి పనులు జేసినా బోలెడంతకాలము మిగిలి పోతుండే?”

“మాలాంటి వారికి మహాత్ముని దివ్య సందేశముండనే యున్నది కదండీ నిర్మాణాత్మకమైన సంఘ సేవ జేయాలంటే—అజ్ఞానము, బీగరకము తాండవించే మన దేశంలో యెక్కడబడితే అక్కడే వీలౌతుంది మా యిల్లే ఒక చిన్న క్లబ్బు. రామం ఆఫీసుకు వెళ్ళిన తరువాత మా యింటిచుట్టు నున్న నాలుగు వుటుంబాల శ్రీలు వస్తారు. అంతా పేద వారే గనుక వారికి నా మిషను యిచ్చి వారికి వుట్టు నేర్పుచున్నాను ఒక్కొక్కరు నెలకు చిన్న చిన్న ఖర్చులకు సరి పడు డబ్బు సంపాదించుకొను చున్నారు. భర్తలు సంపాదించే దానికి వారి సంపాదన జీర్చి నుఖపగు చున్నారు. అదేగాక వారు కాలయాపనకై చేయు పొరుగింటి ముచ్చట్లను మాన్పించాను మా ప్రక్కింటి రమణయ్యగారి కూతురు పదిహేను సంవత్సరాలకే మండమోసింది ఆ ఆమ్మాయిని ఆంధ్ర మెట్రికులేషను పరీక్షకు కోచింగు యిస్తున్నా ఇలా నాచేతనయిన సహాయం జేస్తు కాలము చాలా ఆనందముగ గడుపుచున్నాను”

“ఇంతకు మీరు వొప్పకొనన్నారు ఈ రోజు అభ్యుత్థానికై యెవరెవరిని బ్రతిమాలవలెనో!”

“బ్రతిమాలడ మెందుకు? అడిగితే ఆనందముతో వచ్చే వారు మన ప్రొఫెసర్లలోనే యున్నారు. వెళ్ళిపిలవండి”

* * *

రఘు గొప్పవారి బిడ్డ సరళ కాపురానికి వచ్చి రెండు నెలలైనది. పట్టణవాసపు మాడావిడి నెరుగక, తల్లిదండ్రుల

వద్ద నతిగోముగ బెరిగినదామె సరళ యెంత దియాస్వరూపిణి అంత పెంకి పిల్ల కాలేజి పిల్లలను జేసుకుంటే యింటికి రచ్చకు అట్టే భేదముండదని భావించిన రఘుపతికి సింహ ద్వారము వైపుజూడని భార్య దొరికింది ఎవరు చూచిన అంత చక్కని సంసారము మరియొకటి లేదంటారు కాని రఘుముఖం జూస్తే తీరని అసంతృప్తి గోచరమాతుంది దేనికి కొడువ?

“సరళమ్మా, యీ పూట గూడ అన్నము తినక పోతే అయ్యగారితో జెప్తా మరి నీయిష్టం”

“సీతమ్మా, నువ్వుగాని జెప్పితివా నేను ఉరెట్టుకు జస్తా నా జోలి నీ కెందుకు?”

“సినిమాకు యీ రోజు గాదన్నా రేపో తానం మానడం, అన్నం మానడం, ఏమిటమ్మా గొప్పొరింటి పడుచు జేయాల్సినపనేనా? చింపిరి జుట్టు జూస్తే ఆ బాబు గారి కెంత కోపమూ దెలుసు గదా?”

“ఓస్! వారికి కోపమెస్తే నా కెంత భయం?”

సరళ మూర్ఖత్వాన్ని సీతమ్మ (దాది) యెన్నో విధాల కప్పిపుచ్చేది. సరళకు సీతమ్మకు వాదోపవాదాలు జరగడం రఘు వొక్కొక్కనాడు విన్నా పట్టించుకునే వాడుగాడు సీతమ్మ కొడుకు జ్వరంతో మంచ మెక్కినాడని విని ఆమె స్వగ్రామం వెళ్ళిపోయింది సరళకు ఆమె పెద్దలు యింటి పనులేమి నేర్పలేదు సీతమ్మ లేనందున ఇంటి పనులు జూచు కోవాలి, వంటజేయాలి. శుభ్రము విషయములో రఘును తృప్తిపరచడము కష్టము ఇల్లు అద్దమువలె నుండునట్లు సీతమ్మ యజమాని అభిరుచి నెరిగి తీర్చేది సరళకు గూడ యెన్ని మారులో జెప్పెడిది కాని సరళ ఆ మాటలను బట్టించు కోలేదు

ఒకనాడు రఘు బజారునుంచి పన్నెండు గంటలకు యిల్లు జేరాడు తన యిల్లో కాదో అనే సంశయము వచ్చేటట్లు సామానం చెల్లా చెదరుగ వేసి యున్నది ఎక్కడ బట్టినా కాగితాలు, వార్తా పత్రికలు చీదర గలిగించు చున్నది సరళ యేమి జేస్తున్నదో చూద్దామని వంట యిల్లు జేరెను పాడుకట్టెలు మండిచస్తేగా ఎలాగో అన్నము వండినది కాని కూరలు జేసేదెలా. వస్తువులన్ని చిందరవందరగ ఇంటి

భీన్నాభిప్రాయాలు

నిండా పరచినట్లున్నవి మండు జేసవిలో యింటికి వచ్చే సరికి గృహిణి నిపుణతకు కోపము వచ్చింది రఘుకు

“సరళా, నీ తల్లి తండ్రులు పదహారు సంవత్సరాలు యింటిలో వుంచుకొని, చదువునేర్పించలేదు సరికదా వంట గూడ నేర్పలేదే ఇల్లుజూస్తే రైలుప్లాటు ఫారాన్ని కన్నా అద్వాన్నంగా వున్నది. సీతమ్మ లేక పోతే ఈ యింటి గతే మిటో”

అసలు పొగతో కళ్లు చింతనిప్పులైపోయి భరించరాకున్నవి. దానికితోడు రఘు మాటలు “మీకంత కష్టంగా వుంటే మావారి దగ్గరకు బంపి వేయండి నావల్లగాదీచాకిరి జేయను వంట జేసే సీతమ్మకున్న గౌరవము గూడ లేక పోయిన యీ యింటిలో నేను కాపురము చేయాలని మా అమ్మ నన్ను పెంచలా” అన్నది

“మరిచేసికి బెంచారేమిటి? హద్దు మీరి మాట్లాడుతున్నావుగాని”

“నేనేమి హద్దులుమీరి తిరుగలేదు. మీ మోహనరావు భార్యలాగ వేసాల బొమ్మలాగ వీధుల వెంబడి తిరుగలేదు నన్నెందుకలా యెంచుతారు?”

“ఈ యెడ్డి మృగము వేసాలు, పెంకిజవాబులకు యేమి ఫరవాలేదుగాని భర్త నన్నివిధాల సుఖ పెట్టి వీధిలో నడిచి పోతే తప్ప!”

ఇట్టి వాదోపవాదాలు వారికీనాడు క్రొత్తగాదు మాట మాటకు జవాబు లిచ్చుట రఘు మనస్సుకు బాధ కలిగిస్తుందిని సరళ గమనించలేదు ఆమె లేత హృదయము ఆజ్ఞలకు లోబడదని, చల్లని స్నేహము పెంపొందించుకుంటే వారానందంగా జీవించవచ్చని స్త్రీకాలజీలో ఫస్టుకాసు చెప్పుకున్న రఘు గుర్తించలేక పోయాడు. సంసారములో శాంతి లేక పోతే యెంత స్వపదున్నా యేమిలాభము?

కొన్ని మాసాలనుంచి రఘు ముఖములో గనుపించుచున్న విచార శోభలను గుర్తించిన రాము మనస్సు కరిగి పోయినది. గృహస్థుడు గాబట్టి కొంతవరకు కారణము గూడ వ్రాహ్మించాడు. ఒక్కనాడు స్నేహితులు నది గట్టునజేరి యేదోకబుర్లు ప్రారంభించారు.

“ఎలాగున్నది రామా నీ వుద్యోగము? మనము యిలా తీరుబడిగా కూర్చొని మాట్లాడుకొని అప్పుడప్పుడే సంవత్సరమయినది సుమీ”

“ఇంత మాధురమైన సంవత్సరము నా జీవితములో గడపలేదురా, కాలేజి విద్యార్థిగా నున్నపుడు సుఖంగా వుండే వాళ్ళేగాని యిదొక రకమైన ఆనంద జీవితము”

“అదృష్టవంతుడివి.”

“నిన్ను నేనామాట ముందనలేదా”

“ఆనంద మయ్యుడివి గాబట్టి అదృష్టవంతుడవు కాని నేనెట్లువుతాను?”

“నీ యిల్లు బంగారముగాను, నీకు యేమిలోటనిరా యీ ఏడుపు?”

“కడుపు జించుకుంటే కాళ్ళమీద బతుతుంది”

“రఘు, నీకు నేను పరాయివాళ్ళా? అసలు నీవిత బాధపడుటకు కారణమేమో నాకు దాచక చెప్ప”

“సరళకు నాకు వొక్క విషయములో గూడ పొత్తు గుదరడము లేదు. అది యెడ్డి మృగము. ఎప్పుడు అమ్మ, నాన్న ధోరణేదప్ప తన సంసారమనే మాచేలేదు పసిపిల్లా అలా బెంగట్టుకోను? ఈ వేసాలంతా జూస్తే నాకేమో అనుమానంగా యున్నది”

“ఘీ, ఘీ, మొదటినుంచి నీ బుద్ధి యిలాగేయెడుస్తోంది. పల్లెటూరి పిల్లగాబట్టి నవనాగరిక లక్షణాలవడి యుండవు. సంకయించి హింసిస్తున్నా వన్నమాట!”

“హింసించడము కూడానా? నా మనస్సులోని వులుకు స్నేహితుడవు గాబట్టి నీతో అంటున్నాను”

రామం దీర్ఘంగా ఆలోచించ సాగాడు సుఖద్ద వీరిరువురి మధ్య స్నేహాన్ని పెంపొందించ గలదని నిశ్చయించుకొని రఘుతో జెప్పెను.

“అంతేలే అనుకోవడ మెందుకురా? ఒక రి తో స్నేహము జేసేసాటి గూడానా?”

“ఒకే నీవు వ్యాపారములో దిగి శుద్ధ పశువువై పోయావు పైకాలజీ పూర్తిగా మరచిపోయావల్లే యున్నది సృష్టిలో స్నేహము వాంఛించని జంతువులు గూడ లేవు.”

భిన్నాభిప్రాయాలు

సరళ సుభద్రలీనాడు స్నేహితులు తరచు వొకరింటి కొకరు రాకపోకలు సాగిస్తున్నారు సుభద్రకు రఘు వేయి నమస్కారాలు జెప్పవంటున్నాడు. వారిల్లివుడొక స్వర్ణ ధామం అప్పుడే సరళ యింటికి పేరంటానికి వెళ్లి వచ్చిన సుభద్ర భర్తకేవో కబుర్లు జెప్పచున్నది

“అయితే సుభద్ర, వారి మధ్య యీ కీమలాటకు కారణమేమంటావు? ఆ వెధవ ఆమె శిలాన్ని గూడ శంకించాడు”

“మగవారికి చేతనైనపని అదొక్కటేనండీ. నేనుజూస్తున్న పల్లెటూరినుండి వచ్చే ధనవంతుల పిల్లలందరు ఏమింను యిదే ధోరణి ఇంటిలోని అమ్మమ్మలు ఈ బెంచుతారు పిల్లల గోరిన వస్తువు లివ్వడము దప్ప వస్తలు నేర్పరు. పని నేర్పరు చదువుగూడ బాలికల ఎసారము. పిల్లలు పెంకి వారయి పోతారు వారికి జవాబులు అమ్మమ్మలు విని ఆనందిస్తారు భర్తలు ఎని సాధిస్తారు నిరసనంటే యేమిటో యెఱుగని బాలిక వొక్కమారు ఓ డజను ఆర్డర్లును భర్తవద్దనుంచి పొందగానే

అన్నీ కాదు పామ్మంటుంది తెలివిగల మగవాడైతే నెమ్మదిగా నచ్చ జెబుతాడు భర్తల హక్కులని ప్రత్యేక ప్రసంగములో నిరిగే మీ మిత్రుడివంటి వారైతే ఆ బాలిక మనస్తత్వము గ్రహించలేదు మాటమాటకు వాదాలు, కలహాలు సరళి చాలా మంచిపిల్ల నేనేది నననాగరికతా లక్షణము టానో నావలెనే ఆమె చేయను ప్రయత్నము జేస్తున్నది ఆమెకున్న తెలివి తేటలలో నాకు సగము కూడా లేదు మరి నేడు యింకొకరికి జెప్పిగలిగానంటే మీరు నా మనస్తత్వాన్ని గమనించి పెంచుతున్నారు. సునీతిని అందరు గౌరవిస్తున్నారంటే ఆమె భర్త ఆమె అభిరుచులకు గుణంగా సంచరించుచున్నాడు వారు సుఖముగానున్నారు సునీతి విప్లవకారణే వొక్కొక్కమారు ఆమె సంఘము యొక్క అవినీతిని బాహాటంగా గ్వర్తిస్తుంది ఆమె భర్తను వొక్క యెదురు మాట జెప్పవనండి, మరనాడు సంఘమామెను కాకుల్లా పొడిచి వేస్తుంది మీ రఘుపతి గారికి జెప్పండి కాస్త తన కోపాన్ని తగ్గించుకోమని అప్పుడు వారికన్న సుఖజీవులండరు”

బిడ్డల లివరు అండు స్త్రీను వ్యాధులకు

పాత్రుడుగారి బాలసంజీవిని

డాక్టరు పిళ్ల పాపయ్యపాత్రుడుగారి “బాలసంజీవిని” నిజముగ అనూఘమైనది బిడ్డలకు సంభవించు లీవరు అండు స్త్రీను వ్యాధులలో ప్రథమ దశయందుగాని, కాంప్లెక్టెడ్ స్థితియందుగాని తప్పకుండ గుణమిచ్చును. నా వైద్యవృత్తియందును నా స్నేహితులలోను, బంధుకోటిలోను అనేకులు ఉపయోగించుటవల్లను “బాలసంజీవిని” యొక్క గుణాతిశయములు పరీక్షించుటకు కవకాశమేర్పడినది బజారులోగల యితర లీవరు ఔషధములుగూడ యిది వరలో వాడి చూచితినిగాని “బాలసంజీవిని” వాడిన పిమ్మట మైవాటి నెల్ల విసర్జించి దీనినే హైచ్చుగ వాడుచున్నాను అనూఘముగ నిట్టి మహాఔషధమును ప్రజోపయోగమునకు వినియోగించుచున్నందుకు పిళ్లవారి వంశము స్తుతిపాత్రమైనది.

డాక్టర్ ఎన్ రామనాథన్ గారు, L M P కావేరిపాకం

వివరములకు

డాక్టరు పిళ్ల పాపయ్య పాత్రుడు & బ్రదర్లు,

నెం 11, దక్షిణమాడావీధి, మైలాపూరు, మద్రాసు 4

కంభకోణం బ్రాంచి నెం 7, సారంగపాణి కోవిల్, తూర్పువీధి	తిరుచినాపల్లి బ్రాంచి నెం 15, పుగళై పిళ్ల వీధి, తెప్పకోలం
---	---

అన్ని మందుల సాఫులలోను దొరకును